

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ , ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ ਗਿਆਨ ਰਤਨ , ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ , ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ , ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਨੁੱਖ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਲੀਲਾ ਸਮਝ ਉਸਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ ਪਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਗਲਾਨੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:., ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:., ਸ਼ੰਕਰ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ: ਫੇਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮ:। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੋਈ ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੰਗ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵੀ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਗੀਤਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਝੁਲਾਈਏ ਕਿਸਨੂੰ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਝੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਝੁਲਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਝੁਲਾਉਂਦੇ? ਉਹ ਬਾਲਕ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਝੁਲਾਉਂਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਰੂਪੀ ਮੱਖਣ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਮੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲਈਏ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਮੱਖਣ ਦਾ ਗੋਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਰੂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦਾ ਅਰੂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨੈਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਇਆ। ਜੇ ਜਿਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇੰਨੀ ਵਡਿਆਈ ਵੀ ਕਰਦੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫੇਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਪੱਥਰ ਠੀਕਰ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਬਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਆਏ ਕਿਥੋਂ ਦੀ? ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕੰਸਪੂਰੀ। ਕੰਸ, ਅਕਾਸੁਰ, ਬਕਾਸੁਰ, ਕੁੰਭਕਰਣ, ਰਾਵਣ ਇਹ ਸਭ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਬੈਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗੁਰੂ, ਉਹ ਭਗਤੀ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੀ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ, ਗਿਆਨ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਝਾਂਝ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਸਭ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਦੁਕਾਨਦਾਰੀ, ਭਗਤੀ ਦਾ ਧੰਧਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਪਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਰਤਨ ਕਿਹੜੇ ਹਨ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ ਉਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸਮਝਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹਨ ਉਹ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਕਨਵਰਟ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ ਫੇਰ ਅਨੂਜਨਕ ਬਣਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਅਨੂ ਦੈਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣੋਗੇ। ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ! ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮਝਦੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਫਿਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਕਦੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਟਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟਰਸ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ -

ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸੁਰਜ - ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਵੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਸਾਧਾਰਨ ਗ਼ਰੀਬ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਭਤੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਭਤੋਂ ਗ਼ਰੀਬ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਖੇਡ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜਿਹਾ ਪਾਵਨ ਖੰਡ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਖੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਆਇਲੈਂਡ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਲੰਕਾ ਟਾਪੂ ਹੈ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਵਣ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਲੰਕਾ ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਟਾਪੂ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸੀਤਾਵਾਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਹੈ ਇਹ ਸਾਰੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫ਼ੇਰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਨਾਟਕ ਬੈਠ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਇਸਕੋਪ ਆਦਿ ਵੀ ਹੁਣ ਬਣੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਦੀ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਾਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੱਡੀ ਮਾਸ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ - ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਮੂਲਵਤਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋ ਤਾਂ ਵਾਇਆ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋ, ਸਿੱਧੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਵਾਇਆ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਰਗਨਜ਼ ਬਗ਼ੈਰ ਤਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਬਾਪ ਵਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਮ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਇੱਕ ਹਨ, ਕਰਦੇ ਦੂਜਾ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੜੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਬਾਪ ਹੇਵਿਨਲੀ ਗੈਡ ਫ਼ਾਦਰ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਠਹਿਰੇ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਡੀ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਇਹ ਹੈ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਅਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੈ - ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ, ਇਹ ਹੈ ਕੰਸਪੁਰੀ। ਡਰਾਮਾਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਸੂਖਸ਼ਮ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸਟਾਰ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ ਲਿੰਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਰੁਦ੍ਰ ਯੋਗ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਗੂਠੇ ਮਿਸਲ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਦਾ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਉਹਨੇ ਵੇਖਿਆ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਗਈ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਿੰਦੀ ਵੇਖੀ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਚਾਹੁਣਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰੀਏ। ਉਹ ਬੈਠਾ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰੀਏ। ਬਸ, ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਜੋਤੀ ਸੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਗਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਮਝਿਆ ਇਹ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ। ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਭਲਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਵੇ ਕੌਣ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜਿਸ - ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਹੇ ਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਸ਼ਕਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਗਣੇਸ਼ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸਚੈ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਤੇਜੇਮਏ ਰੂਪ ਵੇਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਸ਼ਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ, ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ। ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਅੰਤ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੁਣ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ, ਬਾਕੀ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਧਰਮ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਲਿਖ ਦਵੇ। ਬੜਾ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ - ਯਾਦਵ, ਕੈਰਵ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ ਕੀ ਕਰਤ ਭਏ, ਉਸਦਾ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਪੁਛੋ - ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਨਾ, ਤਾਂ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਠਹਿਰੇ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੰਤੀ, ਸਤਮੇਵ ਜਯਤੇ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਜੈ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ - ਗੀਤਾ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗੀਤਾ ਸਮਝਕੇ ਕਸਮ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਿਰ - ਨਾਜ਼ਿਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਿਰ - ਨਾਜ਼ਿਰ ਜਾਣ ਸੱਚ ਬੋਲੇ। ਰੋਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਸਮ ਵੀ ਝੂਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤ੍ਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਉੱਚ ਪੱਦ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸੱਕਣਗੇ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣ ਦਾ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਕਈ ਸੈਂਟਰਸ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸੈਂਟਰਸ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੀ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਬੈਠ ਵੇਖੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਬੋਲੋਗੇ, ਵਿਕਰਮ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗਾ। ਸੋ ਬਾਪ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਲੋੜ ਪਈ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਮੈਂ ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਬਾਬਾ ਕਿਉਂ ਦੱਸੇ? ਹਾਂ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਲੁਕਾਉਣਾ ਗੋਇਆ ਆਪਣੀ ਸਤਿਆਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਫੁਰਨਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਈਏ। ਕੋਈ ਮਰੇ ਜਾਂ ਜਿਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੁਰਨਾ ਨਹੀਂ। ਫੁਰਨਾ (ਫਿਕਰ) ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਲਈਏ? ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗੁਪਤ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲ ਖਾਂਦੀ ਰਹੇ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ?

2. ਸਦਾ ਇਹੀ ਫਿਕਰ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਈਏ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਕਰਕੇ, ਝੂਠ ਬੋਲਕੇ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਦਾਨੀ ਭਵ :
ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਚੇਹਰੇ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਚਲਨ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਇਵੇਂ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਪੂਜਯ ਪਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹਾਨ ਰਹਿਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗਿਆਨੀ ਹੈ।

*****